

Rapport

Datum: 15 september 2005
Rapportnummer: 2005/267

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Midden- en West-Brabant op 23 mei 2004 niet naar het ziekenhuis waar hij was opgenomen zijn gekomen, ondanks beloften daartoe aan zijn ouders en ondanks het feit dat hij enige uren daarvoor was mishandeld.

Beoordeling

Bevindingen

1. Op 23 mei 2004 werd verzoeker 's nachts in elkaar geslagen na een bezoek aan de discotheek op camping X. Nadat een 112-melding was gedaan, kwam een ambulance ter plaatse. Verzoeker is vervolgens naar het ziekenhuis vervoerd, alwaar hij die nacht ter observatie is gebleven.
2. Op 26 mei 2004 deed verzoeker op het politiebureau aangifte van mishandeling.
3. Op 3 juni 2004 diende hij een klacht in bij de regiopolitie Midden- en West-Brabant. Hij stelde daarin, voor zover hier van belang, dat zijn ouders de volgende ochtend bij hem in het ziekenhuis waren gekomen. Zij hadden vanaf het ziekenhuis rechtstreeks met de politie in Oosterhout gebeld met het verzoek naar het ziekenhuis te komen. Aan zijn ouders zou tweemaal zijn beloofd dat dit zou gebeuren, maar uiteindelijk is de politie niet naar het ziekenhuis gekomen.
4. Een in het kader van de klachtbehandeling bij de politie verzonden e-mailbericht van de chef van het team Oosterhout aan de chef van het district Oosterhout houdt onder meer in:

"Gesproken met de dienstdoende noodhulpers; feit was geen heterdaad meer en slachtoffer was reeds vanaf de nacht voorafgaande aan die ochtend in het ziekenhuis opgenomen. Noodhulp was doende met diverse meldingen die zondagochtend en had geen gelegenheid om naar het ziekenhuis te komen. Op dat moment was er dus geen prioriteit en werd in overleg met de OVD (officier van dienst; N.o.) besloten om hier geen inzet te kunnen plegen. Dit conform het beleid dat de noodhulp voor dergelijke inzet niet beschikbaar is en het geen heterdaad feit meer betrof en er andere prioriteiten waren op dat moment. B. van ons team heeft echter wel tot 2x toe telefonisch contact gehad vanuit de noodhulpauto met de moeder van het slachtoffer. Zij ging akkoord met de afspraak dat men later in de week een afspraak zou maken voor het doen van een aangifte in deze zaak. Bovendien had zij in het gesprek aangegeven dat het slachtoffer zich op dat moment weinig tot niets kon herinneren van het voorval en dat het niet veel zin had om op dat moment een aangifte van hem op te nemen. Bovendien kon voor de basis van zijn herstel 3 werkdagen in acht worden genomen. Om die reden is dus geen politie ter plaatse

geweest."

5. De korpsbeheerder verklaarde de klacht bij brief van 11 augustus 2004 ongegrond.

Hij overwoog daartoe het volgende:

"...Uit onderzoek is mij gebleken dat het telefonische contact met uw moeder, voor het maken van afspraken, heeft plaatsgehad met een politiefunctionaris die op dat moment belast was met noodhulpverlening. Tijdens deze telefonische contacten tussen de politiefunctionaris en uw moeder, is onder meer duidelijk geworden dat er geen sprake meer was van een noodhulpsituatie, u zich op dat moment weinig kon herinneren van het voorval en het voor uw herstel beter was om een herstelperiode van 3 dagen in acht te nemen. Gelet op het ontbreken van de noodhulpsituatie en de afspraken die er met uw moeder zijn gemaakt voor wat betreft het op een later moment maken van een afspraak tot het doen van aangifte, heeft er daarom geen politie-inzet meer plaatsgevonden op 24 mei 2004, in casu zijn er geen politiefunctionarissen meer in het Y- ziekenhuis geweest..."

6. In de nadere toelichting bij zijn verzoekschrift van 24 oktober 2004 gaf verzoeker aan dat er tweemaal telefonisch was toegezegd dat de politie een dienstauto naar het ziekenhuis zou sturen. Dit was echter nooit gebeurd. Verzoeker betreurde de gang van zaken, omdat de politie de dader op deze manier makkelijk had laten lopen.

7. In zijn reactie op het verzoekschrift gaf de korpsbeheerder aan geen reden tot herziening van zijn beslissing op de klacht. Desgevraagd deelde hij mee dat het hem, gelet op het soort melding, logisch voorkwam dat kort na het incident contact werd gezocht met (in casu de moeder van) het slachtoffer om te informeren naar de stand van zaken en het maken van vervolgafspraken.

Beoordeling

8. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Dit vereiste brengt mee dat een bestuursorgaan een beperkt individueel belang van een burger onder omstandigheden mag achterstellen ten opzichte van de belangen van andere burgers.

9. Hoewel niet is uitgesloten dat de politie in eerste instantie niet direct duidelijk heeft gemaakt dat men niet naar het ziekenhuis zou komen voor het opnemen van de aangifte, is in ieder geval voldoende aannemelijk geworden dat er van politiezijde na het eerste verzoek om aangifte in het ziekenhuis te komen opnemen nog enkele malen contact met de moeder van verzoeker is opgenomen. Daarbij is ter sprake gekomen - naar verzoeker niet heeft weersproken - dat er die bewuste zondagochtend diverse andere meldingen

waren en er bovendien geen sprake meer was van ontdekking op heterdaad van de mishandeling. Verzoekers moeder gaf bovendien - naar evenmin is weersproken - te kennen dat haar zoon zich op dat moment weinig tot niets kon herinneren van het voorval en dat zijn herstel drie werkdagen zou duren. Al met al kon de politie in redelijkheid besluiten het verzoek om naar het ziekenhuis te komen niet te honoreren. Niet aannemelijk is geworden dat de politie ook in tweede instantie toezeggingen heeft gedaan de aangifte in het ziekenhuis te komen opnemen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

De Nationale ombudsman merkt ten overvloede het volgende op. Ingevolge het eerste lid van artikel 9:10 Algemene wet bestuursrecht (Awb; zie Achtergrond) moet een klager in het kader van de klachtprocedure in de gelegenheid worden gesteld te worden gehoord. Het tweede lid van bedoeld artikel geeft aan dat van het horen kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord. Niet is gebleken dat verzoeker in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord. Ook was er geen sprake van een kennelijk ongegronde klacht, zodat de klachtbehandeling niet heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 9:10 Awb.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Midden- en West-Brabant is niet gegrond.

Onderzoek

Op 8 oktober 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer L. te Hendrik Ido Ambacht, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Midden- en West-Brabant.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Midden- en West-Brabant (de burgemeester van Tilburg) werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd een betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Hij maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Hij maakte van die gelegenheid geen gebruik.

Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klacht van 3 juni 2004 van verzoeker gericht aan het regionale politiekorps Midden- en West-Brabant en de afdoening van de korpsbeheerder van 11 augustus 2004.

Verzoekschrift van 8 oktober 2004 en een aanvulling daarop van 24 oktober 2004.

Het klachtdossier van de politie, waarin zich mutaties uit de dag- en nachtrapporten en diverse processen-verbaal bevinden.

Standpunt van de korpsbeheerder van 4 april 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Bij Koninklijk Besluit van 11 maart 2004 (Stb. 2004, 125) is bepaald dat hoofdstuk 9 van de Awb van toepassing is op het beleidsterrein dat wordt bestreken door de Politiewet 1993. Dit besluit is in werking getreden met ingang van 31 maart 2004.

Artikel 9:10

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

3. Van het horen wordt een verslag gemaakt."